

# ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଇବଲ

ଉପହାର

## ପୁସ୍ତକ ପୁନରୁଦ୍ଧ



ଲେଖକ: Edward Hughes

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ: Janie Forest

ଅନୁବାଦକ: Prasanta Bhuyan

ଉତ୍ସାହକ: Lyn Doerksen

କାହାଣୀ ୨୦ ରୁ ୫୪

[www.M1914.org](http://www.M1914.org)

Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg, MB R3C 2G1 Canada

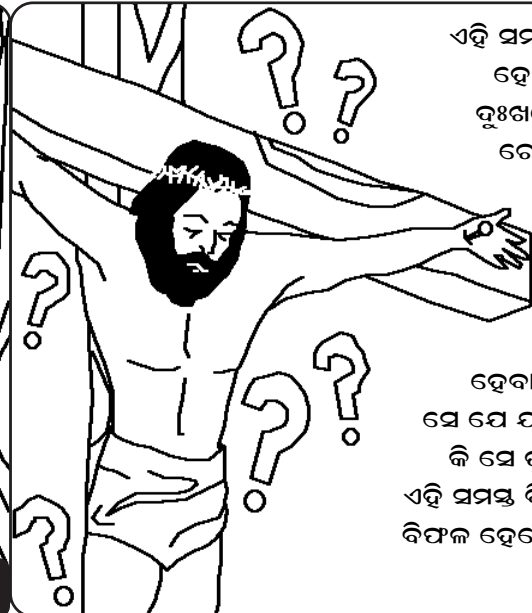
ଅନୁମତି ଗ୍ରହଣ: ଏଠାରେ ଥିବା ସବୁ କାହାଣୀର ଅଧିକାର ନକଲ ଅବା ଛୁଟାଇବାକୁ ଆଗୁଣାକାର ଅଧିକାର ଅଛି.

ଯେଉଁ ଗୁପ୍ତ ଆଗୁଣା ଏହାକୁ ବିକା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଢେଡ଼ିଆ

Oriya

ଉଦ୍ଧୃତ ମହିଳା କୋଳାହଳ ଶବ୍ଦ  
ହେଉଥିବା ପର୍ବତ ପାର୍ଶ୍ୱରେ  
ଥିଲେ. ତାହାର ବ୍ୟାକୁଳ  
ଚିତ୍ତ ଏକ ଭୟଙ୍କର  
ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲା ।  
ମାତା ମରିଯିବା  
ପରେ ଯାଶୁଶୀଙ୍କୁ  
କୃଷ୍ଣରେ ହୃତ  
କରାଯାଇଥିବା  
ସ୍ଥାନ ପାର୍ଶ୍ୱରେ  
ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ।

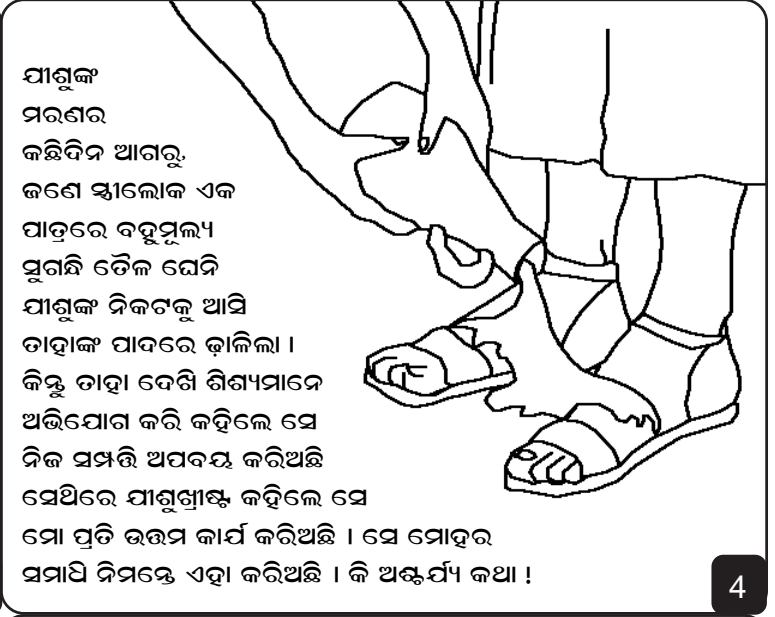


ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ କିପ୍ରକାରେ  
ହେଲା? ଏହିପରି କଣ୍ଠ ଓ  
ଦୁଃଖରେ ଯାଶୁଶୀଙ୍କୁ ଏଭଳି  
ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଜୀବନକୁ  
କିପ୍ରକାର ଭାବରେ  
ସମାପ୍ତ କଲେ?  
ଇଗ୍ନର ମଧ୍ୟ  
କିପରି ଆପଣା  
ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କୃଷ୍ଣରେ ହୃତ  
ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ?  
ସେ ଯେ ଯାଶୁଶୀଙ୍କୁ ସେଥିପାଇଁ  
କି ସେ ଭୁଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ?  
ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ କଣ ଇଗ୍ନର  
ବିପଳ ହେଲେ କି?



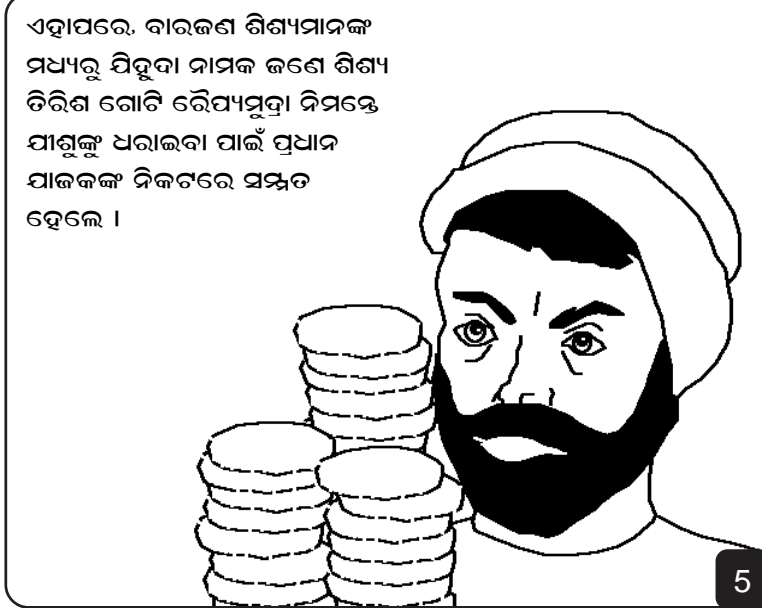
ନୁହେଁ, ଇଶ୍ଵର ବିଫଳ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ଯାଶୁଶାଃ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭାବରେ ଭୁଲ କରିନଥିଲେ । ଯାଶୁଶାଃ ସବୁବେଳେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଦୁଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମୃତୁର ସମ୍ଭୁତ ହେବେ । ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁଶାଃ ଛୋଟଥିଲେ, ସିମିୟନ ନାମକ ଏକ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ବିଷୟକୁ ନେଇ ମରିଯିବାକୁ କହିଥିଲେ ।

3



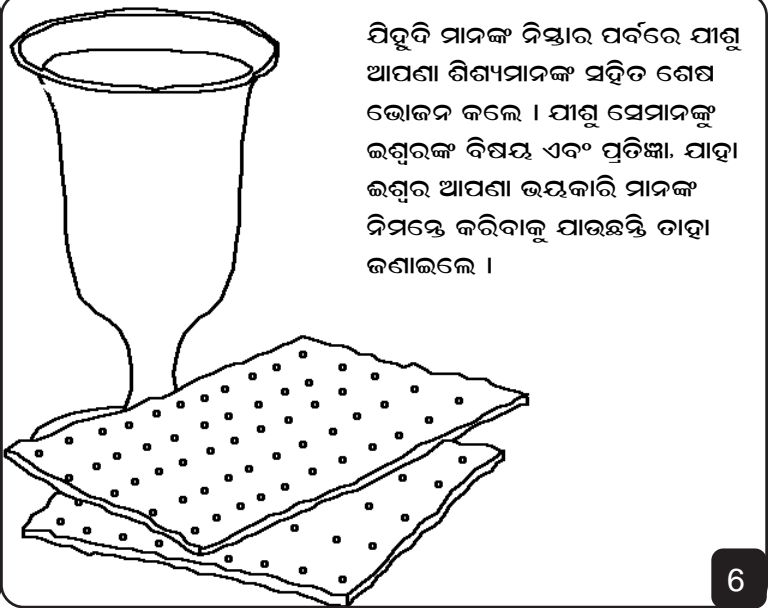
ଯାଶୁଙ୍କ ମରଣର କଛିଦିନ ଆଗରୁ, ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଏକ ପାତ୍ରରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ସୁଗନ୍ଧି ତୈଳ ଘେନି ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କ ପାଦରେ ଢାଳିଲା । କିନ୍ତୁ ତାହା ଦେଖି ଶିଶ୍ୟମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରି କହିଲେ ସେ ନିଜ ସମତ୍ତି ଅପବୟ କରିଅଛି ସେଥିରେ ଯାଶୁଶାଃ କହିଲେ ସେ ମୋ ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି । ସେ ମୋହର ସମାଧି ନିମନ୍ତେ ଏହା କରିଅଛି । କି ଅର୍ଥହୀନ କଥା !

4



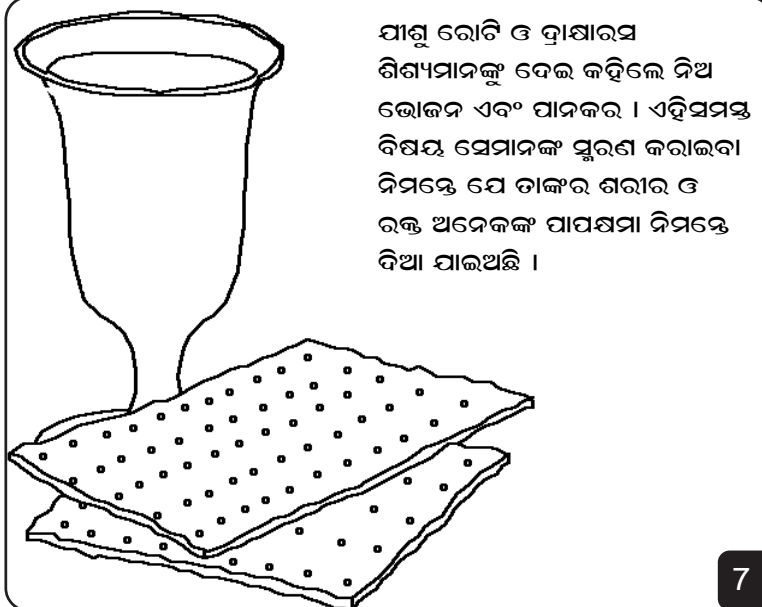
ଏହାପରେ, ବାରଜଣ ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିହୁଦା ନାମକ ଜଣେ ଶିଶ୍ୟ ତିରିଶ ଗୋଟି ରୈପ୍ୟମୁଦ୍ରା ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଧରାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ମତ ହେଲେ ।

5



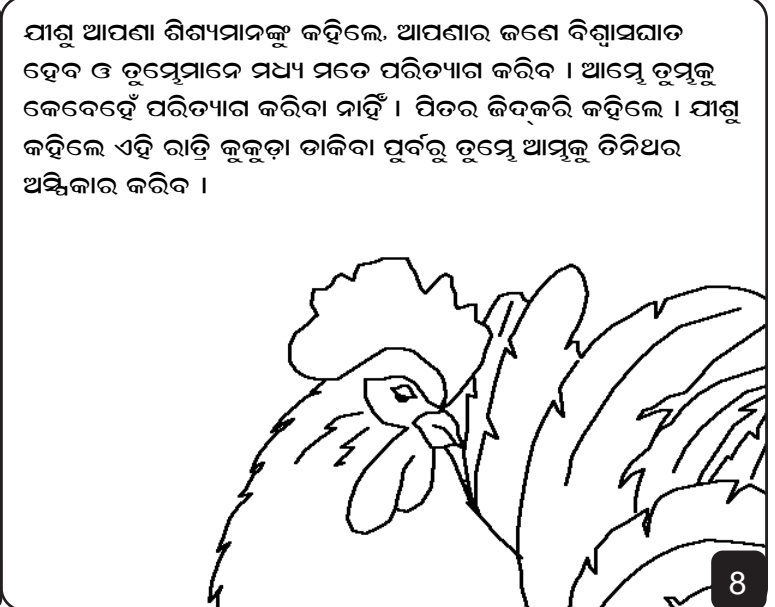
ଯିହୁଦି ମାନଙ୍କ ନିସ୍ଵାର ପର୍ବରେ ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଶେଷ ଭୋଜନ କଲେ । ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟ ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞା, ଯାହା ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ଭୟଙ୍କାରି ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ତାହା ଜଣାଇଲେ ।

6



ଯାଶୁ ରୋତି ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ ନିଅ ଭୋଜନ ଏବଂ ପାନକର । ଏହିସମସ୍ତ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମରଣ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଯେ ତାଙ୍କର ଶରୀର ଓ ରକ୍ତ ଅନେକଙ୍କ ପାପକ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ଦିଆ ଯାଇଅଛି ।

7



ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣାର ଜଣେ ବିଶ୍ଵାସଘାତ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ମତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କେବେହେଁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ । ପିତର ଜିଦ୍ଦକରି କହିଲେ । ଯାଶୁ କହିଲେ ଏହି ରାତ୍ରି କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ତିନିଥର ଅସ୍ଥିକାର କରିବ ।

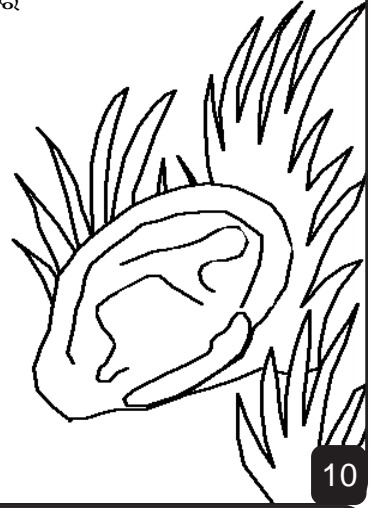
8



ସେହି ରାତିରେ, ଯାଶୁଶାଃ  
ଗେଧଶିମାନା ଭଦ୍ୟାନରେ  
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଗଲେ ।  
ଯାଶୁଶାଃଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ  
ଶିଶ୍ୟ ଥିଲେ ସମସ୍ତେ ନିଦ୍ରିତ  
ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ଯାଶୁଶାଃ  
ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ  
ହେ ମୋର ପିତା ପତି  
ହୋଇପାରେ, ତେବେ ଏହି  
ପାନପାତ୍ର ମୋଠାରୁ ଦୂର  
ହେଉ, ତଥାପି ମୋହର ଇଚ୍ଛା  
ନୁହେଁ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ହେଉ ।

9

ସେହିକ୍ଷଣି ଯିହୁଦା ସୌନ୍ଦ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି  
ଭଦ୍ୟାନକୁ ଆସିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧା  
ଦେଲେନାହିଁ । ପିତର ଖଣ୍ଡା ବାହର କରି  
ମହାଯାଜକଙ୍କ ଦାସକୁ ଆଘାତ କରି  
ତାହାର କାନ କାଟିପକାଇଲେ ।  
ତତ୍ ପରେ ଯାଶୁଶାଃ ଦାସର  
କାନକୁ ସ୍ପର୍ଶକରି ସୁସ୍ଥକଲେ ।  
ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସେ ଧରା ହେବା  
ଇଚ୍ଛାରୁ ଯୋଜନାବୋଲି  
ଯାଶୁଶାଃ ଜାଣିଥିଲେ ।



10

ଲୋକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ମହାଯାଜକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନିଗଲେ । ସେଠାରେ  
ଯିହୁଦିର ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ହେଉ ବୋଲି  
କହିଲେ । ସେହିସମୟରେ ପିତର  
ଦାସମାନଙ୍କର ଅଗ୍ନି ପାର୍ଶରେ  
ଛିଡ଼ାହୋଇ ଦେଖୁଥିଲେ ।



11

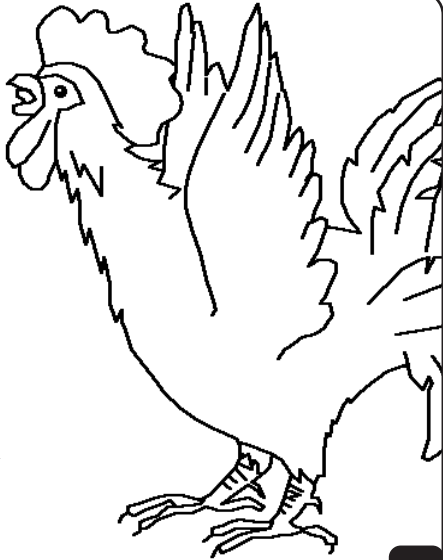
ତିନିଧର ପର୍ଯନ୍ତ ଲୋକମାନେ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ  
ତୁମ୍ଭେ ଗାଲିଲୀୟ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ  
ଯାଶୁଙ୍କ ସଂଜ୍ଞାରେ ଥିଲ । କିନ୍ତୁ  
ତିନିଧର ପିତର ଏହାକୁ  
ଅସ୍ଥିକାର କଲେ, ସେ  
ଅଭିଶାପ ଦେଇ ରାଣ  
ମଧ୍ୟ ପକାଇଲେ ।  
ଯେପରି ଯାଶୁଶାଃ  
ପିତରଙ୍କୁ  
କହିଥିଲେ ।



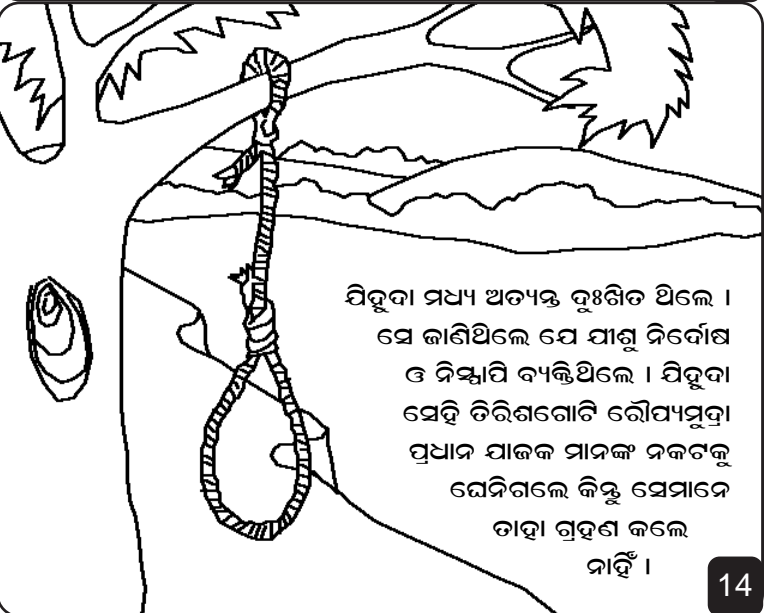
12

କି...କି...ରେ... କି...

ସେହିକ୍ଷଣି କୁକୁଡ଼ା  
ତାକିଲା । ପିତରଙ୍କୁ ଏହା  
ଏକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର  
ପରି ଲାଗିଲା, ପୁଣି ପିତରଙ୍କର  
ମନରେ ପଡ଼ିଲା, ସେ ଯାଶୁଙ୍କ  
କଥାକୁ ମନେ ପକାଇ ବ୍ୟାକୁଳ  
ହୋଇ ରୋଦନ କଲେ ।

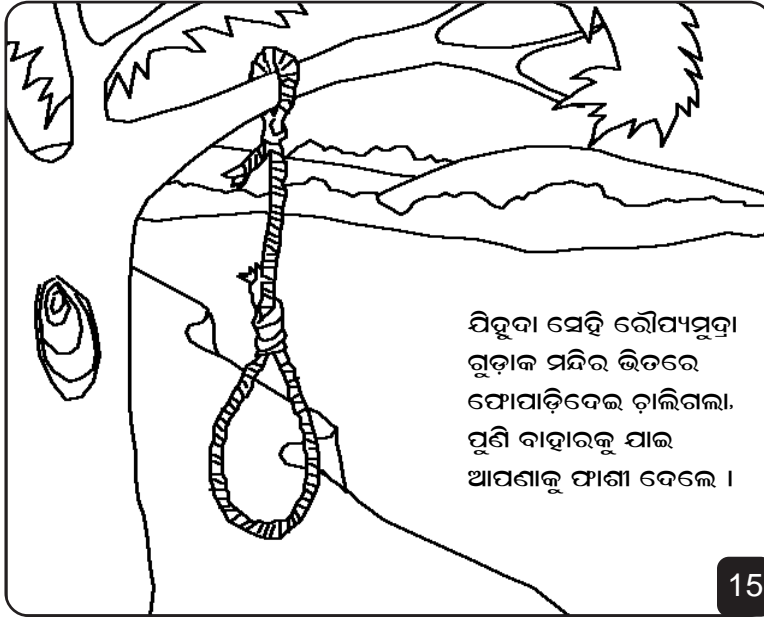


13



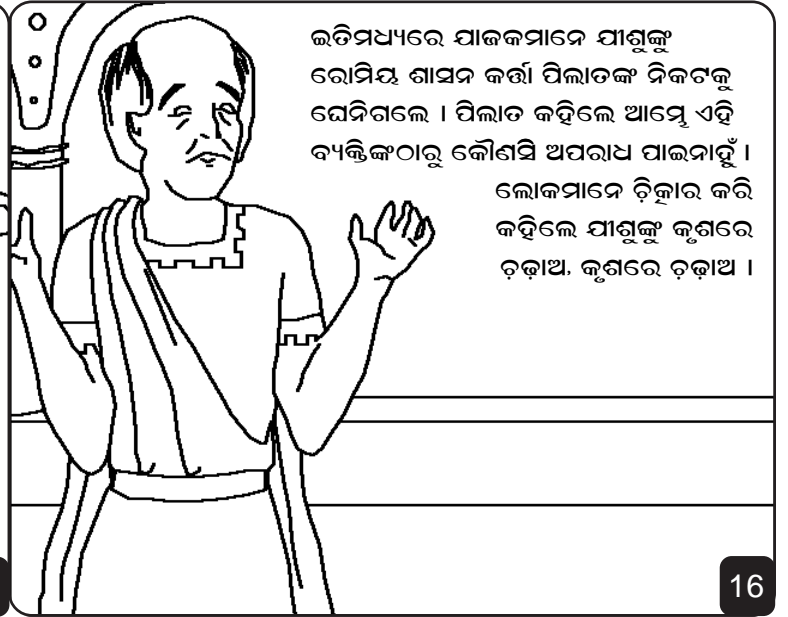
ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ଥିଲେ ।  
ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଯାଶୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ  
ଓ ନିସ୍ତାପି ବ୍ୟକ୍ତିଥିଲେ । ଯିହୁଦା  
ସେହି ତିରିଶଗୋଟି ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା  
ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ  
ଘେନିଗଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ  
ତାହା ଗ୍ରହଣ କଲେ  
ନାହିଁ ।

14



ଯିହୁଦା ସେହି ଚୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା  
ଗୁଡ଼ାକ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ  
ଫୋପାଡ଼ିଦେଇ ଡାଲିଗଲା,  
ପୁଣି ବାହାରକୁ ଯାଇ  
ଆପଣାକୁ ଫାଶ ଦେଲେ ।

15



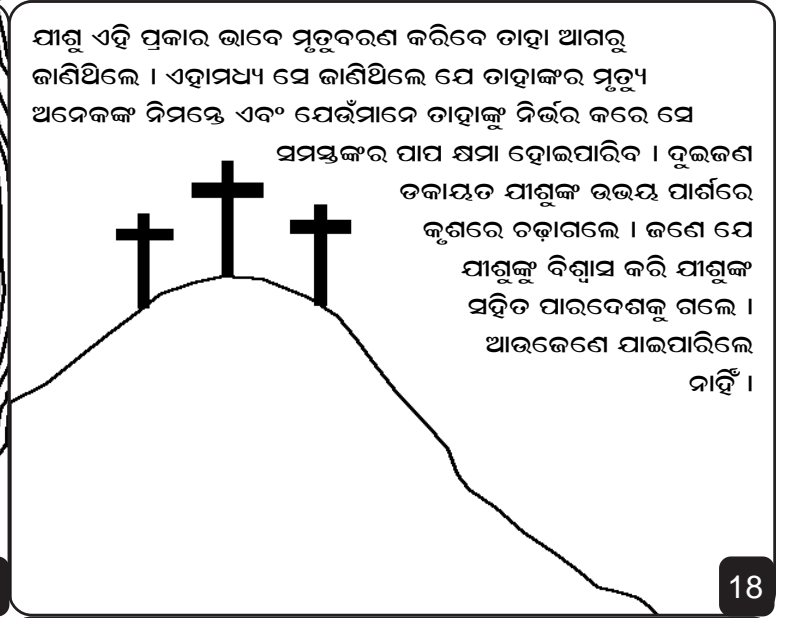
ଇତିମଧ୍ୟରେ ଯାଜକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ  
ରୋମିୟ ଶାସନ କର୍ତ୍ତା ପିଲାତଙ୍କ ନିକଟକୁ  
ଘେନିଗଲେ । ପିଲାତ କହିଲେ ଆମ୍ଭେ ଏହି  
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଅପରାଧ ପାଇନାହିଁ ।  
ଲୋକମାନେ ଚିତ୍କାର କରି  
କହିଲେ ଯାଶୁଙ୍କୁ କୃଷ୍ଣରେ  
ଚଢ଼ାଅ, କୃଷ୍ଣରେ ଚଢ଼ାଅ ।

16



ଶେଷରେ ପିଲାତ ଯାଶୁଙ୍କୁ କୃଷ୍ଣରେ ହତ ହେବା  
ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ  
ଡାପୁଡ଼ା ମାରିଲେ, ମୁଁହରେ ଛେପ ପକାଇଲେ, ଓ  
କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର କଲେ । ସେମାନେ କଣ୍ଠାର  
ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟ ତିଆରି କଲେ ଥାଇ ତାଙ୍କ  
ମସ୍ତକରେ ପିନ୍ଧାଇଲେ । ତାହାପରେ ସେମାନେ  
ଯାଶୁଙ୍କୁ କଣ୍ଠାର ମେଖ ଦେଇ କୃଷ୍ଣରେ  
ଚଢ଼ାଇଲେ ।

17



ଯାଶୁ ଏହି ପ୍ରକାର ଭାବେ ମୃତୁବରଣ କରିବେ ତାହା ଆଗରୁ  
ଜାଣିଥିଲେ । ଏହାମଧ୍ୟ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ  
ଅନେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନିର୍ଭର କରେ ସେ  
ସମସ୍ତଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା ହୋଇପାରିବ । ଦୁଇଜଣ  
ତକାୟତ ଯାଶୁଙ୍କ ଉତ୍ତୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ  
କୃଷ୍ଣରେ ଚଢ଼ାଗଲେ । ଜଣେ ଯେ  
ଯାଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରି ଯାଶୁଙ୍କ  
ସହିତ ପାରଦେଶକୁ ଗଲେ ।  
ଆଉକେଣେ ଯାଇପାରିଲେ  
ନାହିଁ ।

18



ଦୁଃଖ ଭୋଗର କିଛି ଘଣ୍ଟାପରେ । । ସମାପ୍ତ  
ହେଲା । । କହି ଯାଶୁଖାଣ୍ଡ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ  
କଲେ । ଥାଇ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ  
ସମାପ୍ତ ହେଲା । ତାହାଙ୍କର  
ବନ୍ଧୁମାନେ ଯାଶୁଖାଣ୍ଡଙ୍କୁ  
ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କବରରେ  
ସମାଧି ଦେଲେ ।

19



ଯାଶୁଙ୍କୁ ସମାଧି ଦେଲା ପରେ ରୋମିୟ  
ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମାନେ ସମାଧି ଦ୍ଵାର  
ଖଣ୍ଡିଏ ବଡ଼ ପଥର ଘୋଡ଼ାଇ  
ଦେଇ ପହଂରା ଦେଲେ,  
ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାଦ୍ଵାରା  
କେହି ଭିତରକୁ ଯିବା  
କିମ୍ବା ଭିତରୁ ବାହାରକୁ  
ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ ।

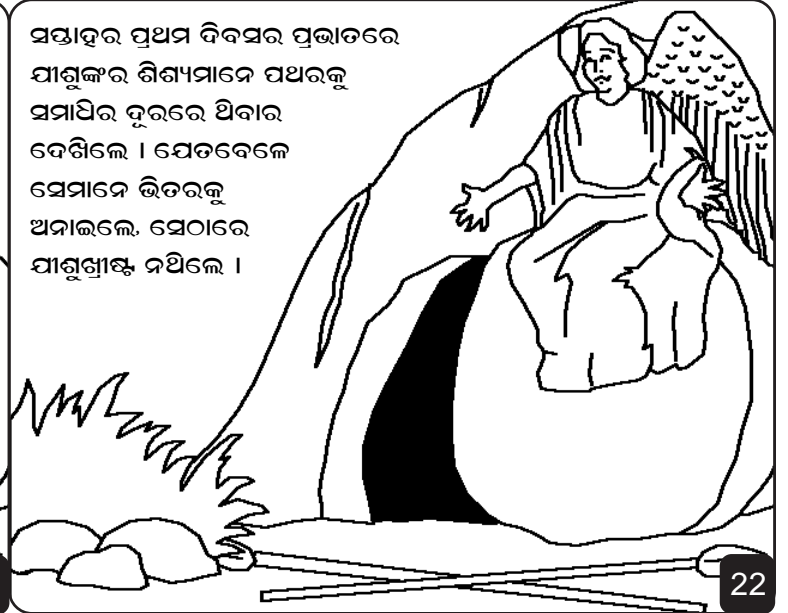
20

ଏହା ଯଦି କାହାଣୀ ର ଅନ୍ତିମ ହୋଇଥାନ୍ତା  
ତେବେ କି ପ୍ରକାର ଦୁଃଖ ହୋଇଥାନ୍ତା  
କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵର ଏକ ଆଲୋକିକ  
କାର୍ଯ୍ୟକଲେ । ଯାଶୁଶୀଷ୍ଟ  
ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇ ରହିଲେ  
ନାହିଁ ।



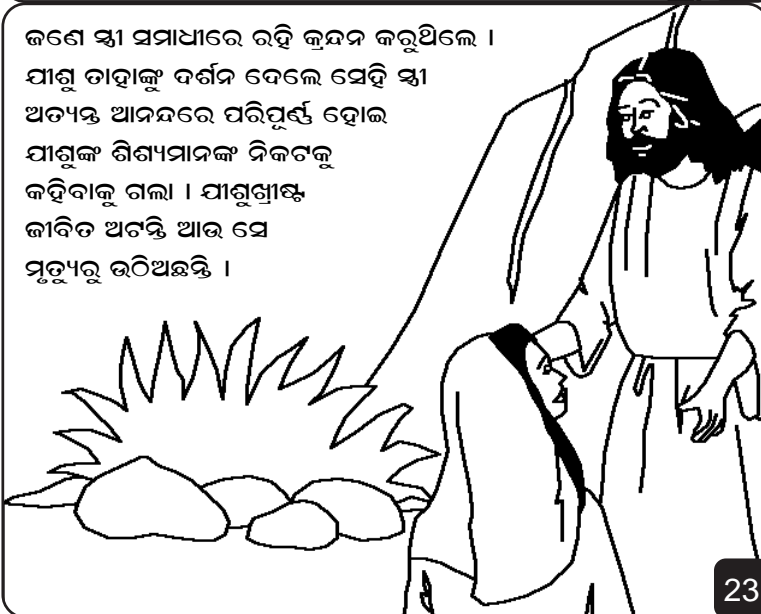
21

ସତ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସର ପ୍ରଭାତରେ  
ଯାଶୁଶୀଷ୍ଟର ଶିଷ୍ୟମାନେ ପଥରକୁ  
ସମାଧିର ଦୁରରେ ଥିବାର  
ଦେଖିଲେ । ଯେତେବେଳେ  
ସେମାନେ ଭିତରକୁ  
ଅନାଇଲେ, ସେଠାରେ  
ଯାଶୁଶୀଷ୍ଟ ନଥିଲେ ।



22

କଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ସମାଧାରେ ରହି କୁନ୍ଦନ କରୁଥିଲେ ।  
ଯାଶୁ ତାହାକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ  
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ  
ଯାଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ  
କହିବାକୁ ଗଲା । ଯାଶୁଶୀଷ୍ଟ  
ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି ଆଉ ସେ  
ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ।



23

ଶୀଘ୍ର ଯାଶୁଶୀଷ୍ଟ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି  
ଆପଣାତ କଣ୍ଠାବିନ୍ଦା ହସ୍ତ ଦେଖାଇଲେ । ଏହା ସତ୍ୟ ଥିଲା  
ଯେ ଯାଶୁଶୀଷ୍ଟ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି । ସେ ପିତରଙ୍କୁ  
କ୍ଷମା ଦେଲେ ଓ ଆପଣାର ବିଷୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିବା  
ନିମନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ । ଯାଶୁଶୀଷ୍ଟ ଯେଉଁଠାରୁ  
ସେହି ଶୀଷ୍ୟମାନେ ଦିନରେ ଆସିଥିଲେ ପୁନର୍ବାର ସେ ସେହି  
ସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଗଲେ ।

24

**ପ୍ରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନ**

ବାଇବଲ୍, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଏକ କହାଣୀ  
ରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଅଛି

ମାଥିଉ ୨୬-୨୮, ଲୁକ ୨୨-୨୪, ଯୋହାନ ୧୩-୧୧

"ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଦେଶର ଶକ୍ତ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।"  
ଗାତ୍ରସଂହିତା ୧୧୯ : ୧୩୦

ଆମ୍ଭେମାନେ ମନକାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ ତାହା ଇଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି, ଆଉ ତାହାକୁ ଇଶ୍ଵର  
କହନ୍ତି ପାପ । ଆଉ ପାପର ବେତନ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ ।

ଇଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏତେ ପ୍ରେମକଲେ ଯେ, ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ଯାଶୁଙ୍କୁ  
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ ।  
ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବନ କୁ ଫେରିଲେ, ଆଉ ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଆରୋହନ କଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ  
ଅନନ୍ତର ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପକ୍ଷମା କରି ପାରିବେ ।

ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପାପରୁ ଫେରିବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେ ଏହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ:  
ପ୍ରିୟର ଇଶ୍ଵର ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ ଯାଶୁଶୀଷ୍ଟ ମୋ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ,  
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି । ଦୟାକରି ମୋର ପାପସବୁ କ୍ଷମା କର ଏବଂ ମୋ  
ଜୀବନକୁ ଆମ୍ଭ, ତଦ୍ଵାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ଠାରୁ ମୁଁ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ  
ତୁମ୍ଭଠାରେ ଡିରକାଳ ସ୍ଥାୟୀ ହେବି । ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବାସକରିବା  
ପାଇଁ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଆମେନ୍ (ଯୋହାନ ୩:୧୬)

ବାଇବଲ୍ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ  
ସହିତ କଥୋପକଥନ ତୁଅନ୍ତୁ ।